

til fuldstændig at afhjælpe den Mangel ved Controlen, som hidrører fra, at Anlægsentreprenøren selv er Driftsherre. — Jeg forglemte vistnok før at bemærke, som den ærede Rigsbogsmand knyttede til sin første Anse, og som gik ud paa, at der ikke var nogen Fare paasærde for, at Firmaet Peto, Brasch & Betts skulde kunne sælge til Andre, idet de dog ikke kunde blive løste fra deres Forpligtelse til at garantere for det nye Driftselskab, saalænge indtil Banenettet var fuldenbt. Det forekommer mig imidlertid, at der ingenlunde ligger nogen stor Banfæligbed for at faae Driftsactierne solgte til Fremmede, thi der hører dog kun dertil, at Sælgeren paa en eller anden Maade sikker sig imod, at en saadan Garanti bliver effectiv. Ligeoverfor en solid Kjøber er der kun en meget ringe Sandfæligbed for, at Garantien vil blive det i Lovbet af de 3 Aar, som endnu staae tilbage, inden Banenettet er sluttet, men selv om Sælgeren skulde have nogen Formodning om, at Kjøberen ikke var solid nok, kunde han paa almindelig Maade, nemlig ved Depositum, sikre sig imod, at Garantien vilde komme til at falde ham tillast. Der er i dette Forhold langt fra nogen Umulighed for, at Entreprenøren kunde sælge til en Anden, ja, jeg troer endog, at den Banfæligbed, som fremkaldes derved, er meget lille. Hvis det ærede Medlem vil spørge, hvorfor man da i Lovudkastet om Overdragelse til det sjællandske Selskab har foreslaaet, at denne Garanti skulde falde bort, saa er Svaret ligefrem det, at det var et berettiget Onske fra Anlægsfirmaets Side, at man, naar Driften af de jydsk-sjyenske Baner blev overdraget til et gammelt, solidt og vederhæftigt, dansk Driftselskab, ikke vilde fastholde dette Firma som Garant for et saadant Selskab, paa hvis Bæren og Løben det ikke havde den allermindeste Indflydelse.

Winther: Det er en Selvfølge, og det forundrer mig, at den ærede Minister kunde tvivle derom, at man vel kunde vide, at der var stillet den Sikkerhed, som ifølge Loven skulde stilles med Hensyn til Anlægget af Seerbanerne. Derom har jeg aldrig tvivlet; thi Ministeren vilde aldeles have overtraadt

sin Pligt, hvis han havde undladt at tage disse Sikkerhedsforanstaltninger, men det er dog min Mening, at, naar man har et Driftselskab, som er saaledes stillet, at det ogsaa i høit Grad er interesseret i, at der ikke falder for mange Udgifter til Vedligeholdelsen af Banerne i de ikke faa Aar, indtil Seerbanenettet er færdigt, er det urigtigt at bortgive noget som helst Sikkerhedsmiddel, hvoraf man er i Besiddelse. Den ærede Minister gjorde opmærksom paa, at man ikke uden videre vilde kunne beslaglægge de Eiendele, som Driftselskabet havde, for at skaffe sig Sikkerhed ligeoverfor Forsømmelser fra Anlægselskabets Side, men han svævede ganske rigtigt til, at det kunde skee paa sædvanlig Maade i andre Eiendele, hvoraf dette Selskab maatte være i Besiddelse her i Landet. Det er naturligtvis det Samme, paa hvad Maade det skeer, naar det kun skeer paa en saadan, at Staten faaer en Sikkerhed derved. So mere det er en Kjendsgjerning, at Driftselskabet og Anlægselskabet er det samme, desto mere vil det kunne naaes ad Rettens Vej at faae Sikkerhed ogsaa i de Midler eller Eiendele, hvoraf Driftselskabet er i Besiddelse. — Hvad angaaer de øvrige Bemærkninger, den ærede Minister fremsatte, er det min Mening, at jeg tildeels allerede forrige Gang har imødegaaet dem ved det, jeg da udtalte, og jeg skal derfor ikke opholde Thinget dermed; men der er heller ikke efter min Mening fremkommet Noget som helst, som kunde svække den Anskuelse, at det er en uheldig Vej, her er anvist, ikke blot ved Bestemmelsen om Statsdrift, hvilket Spørgsmaal jeg idag ikke videre har berørt, fordi det fandt en udførlig Behandling, da Sagen forrige Gang var for, men ogsaa med Hensyn til, at man frigjør Driftselskabet for dets Forpligtelser, uden at der i Statskassens Interesse er nogen Nødvendighed derfor. Jeg skal derfor vedblive min Paastand, at det er uheldigt, at den ærede Minister ikke paa en ganske anden Maade kan oplyse, at det er Statskassens Løb, som varetages ved det foreliggende Lovforslags Udførelse. En anden Sag var det, hvis den ærede Minister skulde benytte sin Frihed til at undlade at benytte Loven, thi da falde jo alle disse Betæneligheder og Bemærkninger fra min